

عنوان مقاله:

بررسی امکان افزایش بارش با استفاده از فناوری بارورسازی ابرها با تاکید بر بارش سامانه های باران زا در کرمان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی منابع آب ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

کمال امیدوار - دانشیار اقلیم شناسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

یکی از مشکلات اساسی در نواحی خشک و نیمه خشک جهان، ایران و استان کرمان کمبود بارش است و این خود عاملی برای کاهش و یافتن روشهای بهتر جهت استفاده بهینه و حفاظت از منابع آب شده است. پیشرفتهای علمی انسان در دهه های اخیر موجب شده تا راهکارها و روشهای جدیدتری جهت تامین منابع آب به وجود آید که یکی از اینها فناوری بارورسازی ابرهاست. بارورسازی ابرها که به منظورهای مختلفی چون افزایش بارش، از بین بردن مه، تخلیه تگرگ و غیره انجام می گیرد در واقع ایجاد انگیزش در ابر برای از دست دادن بخار آب موجود در آن و یا تسریع در فرآیند بارش است. با توجه به رخداد خشکسالیهای شدید در سالهای اخیر، به ویژه در مناطق مرکزی و جنوبی کشور و منطقه مورد مطالعه که با خسارات زیانباری به محصولات کشاورزی همراه بوده است، بارورسازی ابرها می تواند باعث تخفیف مقطعی خشکسالی شده و نیز تکرار مستمر آن تنش های آبی وارده در مقاطع خشکسالی را در منطقه کاهش دهد. بستر و زمینه لازم برای اجرای پروژه های افزایش بارش از طریق بارورسازی ابرها، انجام مجموعه ای از مطالعات علمی است که از این طریق شرایط و توانهای مناطق جغرافیایی جهت اجرای این پروژه ها شناخته شود که یکی از آنها بررسی بارش سامانه های باران زا و میزان بارش آنها و مناطقی است که بیشتر تحت تاثیر آنها قرار میگیرند. تحقیق حاضر که با استفاده از نقشه های همدیدی و داده های بارش روزانه در طی دوره آماری 10 ساله در کوههای جنوبی استان کرمان انجام شده سه نوع سامانه های باران زا مشخص شدند. سامانه های سودانی به صورت مستقل و یا با ترکیب با سامانه های مدیترانه ای از بارش بیشتری برخوردار بوده و نقش مهمتری برای اجرای عملیات بارورسازی در منطقه دارند و از نظر مکانی، دامنه های جنوبی ارتفاعات استان کرمان شرایط مناسب تری را برای اجرای این پروژه ها فراهم می کنند

کلمات کلیدی:

بارورسازی ابرها، افزایش بارش، سامانه باران زا، نقشه همدیدی، کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/116137>

